

BESKIDY MTB TROPHY

2014

Hvad får voksne mennesker til at kører 28 timer i bil, leve af sukker geler, sove med ørerpropper på tremandsværelser og kører sig selv i hegnet fire dage i træk?

Dette er beretningen om 6 ryttere, med en kampvægt på den forkerte side af 85kg (på nær én) der fra d. 17. - 23. juni 2014 tog til det sydlige Polen, nærmere betegnet området omkring Istebna "Beskidy". Med den klare overbevisning, at selvom der er bjerge i Polen kan det vel ikke være så slemt!

I løbet af vinteren 2014, begyndte ideer og lysten til sommerens MTB udfordring stille og roligt at snige sig ind, blandt os, der sidste år havde været i Polen og køre Beskidy MTB Trophy 2013.

Den udbredte holdning var dog at vi aldrig skulle der' ned igen (sidste år druknede i regn) og at der måtte findes andre gode alternativer.

Vi gik i gang med at undersøge hvilke etapeløb i Europa der kunne måle sig med sidste års udfordring. Der var mange af slagsen, Bla Swiss Epic, Schwarwald MTB tour, Saalfelden Etc.

Men når vi nåede til essensen af et godt cykelløb (mange højdemeter, flot natur, økonomi, minimum af brugte fridage, afstand fra DK) altså mest for pengene, pegede pilen hver gang i retning af Beskidy MTB Trophy igen!!!

Beslutningen om at tage til Beskidy igen blev en kendsgerning, på baggrund af at løbet i år var flyttet 3 uger senere og at det umuligt kunne regne lige så meget en gang til!

Så efter lidt lobbyarbejde fik vi samlet 6 ryttere, Per Damgård, Anders Werth, Henrik Truelsen, Michael Lassen, Eske Glad, Jon Andersen (SMTB) fordelt på to biler og to 3 mandsværelser.

Vi valgte i år at ofre den "enorme" sum af kr. 350 ekstra, for at blive opgraderet til et 4* hotel med stort wellnesscenter, vand i bruseren, god mad 3 x dagligt, samt rene håndklæder.

Turen derved gik smertefrit. Per havde alle cyklerne og gear i sin Transporter, og vi var fire i Eskes bil, så god plads til alle.

Efter ca. 13 timer landede vi i Istebna. Solskin, lækkert hotel og en kold øl. Vores cykler blev indkvarteret i skikælderen dybt under jorden.

Onsdag var afsat til afslapning, samling/sidste reparation af cykler, samt en lille trilletur i de Polske bjerge. Nogen skulle skifte hele drivlinjen, mens andre bare skulle efterfylde snask og eksperimentere med montering af klubbens GoPro.

Herefter kørte vi en fællestur rund i området, og fik smagt lidt på de stigningsprocenter der ventede os de næste dage.

Per var så uheldig at knække en eger, forårsaget af en løsgående sten. Heldigvis havde vi ekstrahjul med så skaden var til at overse. Om aftenen hentede vi vores startnumre og armbånd til massage samt div. merchandise. Vi fik hilst på nogle af de andre danske ryttere og udvekslet skrækhistorier fra sidste år. Debutanterne skulle jo lige have lidt at tænke over inden sengetid.

Løbet starter.

Torsdag morgen kl. 10.00 går starten på første etape. Efter et overdådigt (efter Polske forhold) morgenbord, mødes vi på P pladsen. Der er en blanding af panik og spænding, Jon har smidt sin hjelm væk og folk vandre i fast rutefart op på værelserne for at hente småting de lige har glemt.

Endelig triller vi af sted til startområdet, vi er spændte på at se om der overhovedet er stillet noget op? (Vi var forbi dagen før og her var overraskende stille og ikke en sjæl, eller et flag)

YES, YES, alt er klar, Specialized dækbuen, følgebiler og hundredvis af MTB'ere, højttalere med dundrende polkadisco.

Jeg træder af på naturens vegne sammen med Jon, og vi kommer til at grine da vi lige udveksler puls niveau på vores GPS. 118 siger min puls og jeg stå bum stille, det snurre i maven på den gode måde. Jon har det på samme måde og vi bliver enige om at det jo er det, det hele handler om, spænding, glæde og lidt sund frygt for hvad der venter os.

I startbåsen står vi alle 6 samlet, alle er lidt overstadige, der bliver taget de sidste billeder og givet de sidste "go ´ tur" hilsner.

Speakeren tæller ned fra ti på Polskiengelsk, og alle tæller med (fed stemning). Vi starter med følge bil de første km.

Herfra går det gradvist stejlere og stejlere op. Vi ligger stadig rimeligt samlet og benene er gode. Efter en times tid går det endelig nedad igen, men hvilke nedkørsel. Jeg kunne huske den fra sidste år og har siden, tit tænkt på om den i virkeligheden var så stejl.....det var den!!! Bremserne begynder først at lugte, herefter begynder de at fade (svampeforførmelse i bremsegrebet) og begge greb bliver trykket helt i bund uden dog at have nogen synderlig virkning, cyklen accelerer stadig, shit

Alle kommer helskindet ned og næste opkørsel starter, først blidt, så stejl for til sidst at gå direkte op i himmelen.

Jeg kan kun tale for mig selv, men her blev jeg dæleme i tvivl om jeg var klar!

Jeg kører max. og kan faktisk ikke træde cyklen, jeg nægter at stå af og trække på første etape (det burde jeg nok have gjort) og da jeg når toppen som er et ski ressort på toppen af en skibakke, er det med tunnelsyn og en svimmelhed, enhver teenager vil misunde mig en lørdag aften.

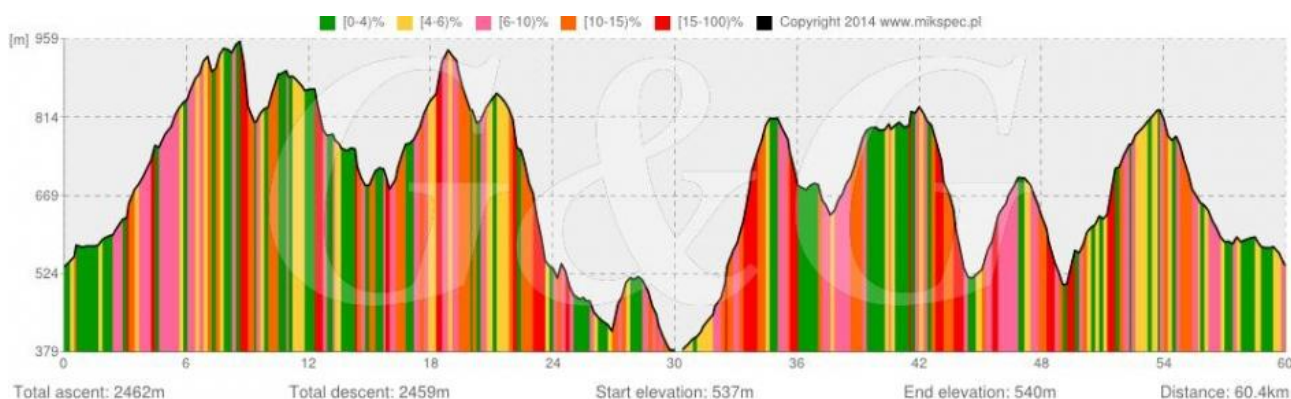
Jon er trækkes fra, jeg kan se ham i det fjerne, Truelsens er lige bag mig og Anders og Per battler bagude. Lassen tager den med ro efter at have knækket kæden, allerede efter 6 km. Han får den samlet med sit uundværlige multitools.

Solen skinner stadig da vi efter 4-5 timer når målstregen i Istebna. Der er blevet byttet pladser ude på ruten og vi har alle, trods formaninger og taktik om at lægge stille og roligt ud, kørt os helt ud til grænsen, og nogen over. Så er vi i gang!

Hvad gør man ikke for at slå en klubkammerat. Skidt med at man bliver nr. 135 bare man er før sin klubkammerat.

Placering i de enkeltes klasser:

19 Jon 04:07:00,03 25 Henrik 04:14:25,78 26 Eske 04:16:09,59 59 Anders 04:22:58,11 41 Per 04:31:38,00
15 Lassen 05:35:22,89

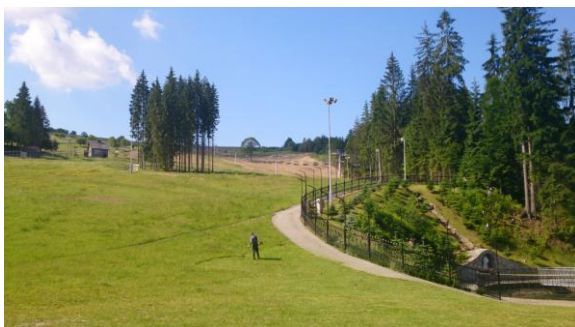
Jeg triller tilbage til hotellet, med en følelse af at være i gang, men også en ordentlig en over snuden. Det var virkelig en sej omgang, min gearing var alt for høj og jeg må indse at det hedder 30 tands tøjseklinge foran på resten af turen (Køre 1 x 11). Kunne man købe en 28 eller sågar en 26 havde jeg slået til med det samme.

Vi får vasket cyklerne og trækker os tilbage på værelserne inden vi mødes til aftensmaden.

Jon og Per deler af deres papvin på værelset inden sengetid og vi går hver til sit.

Stage II

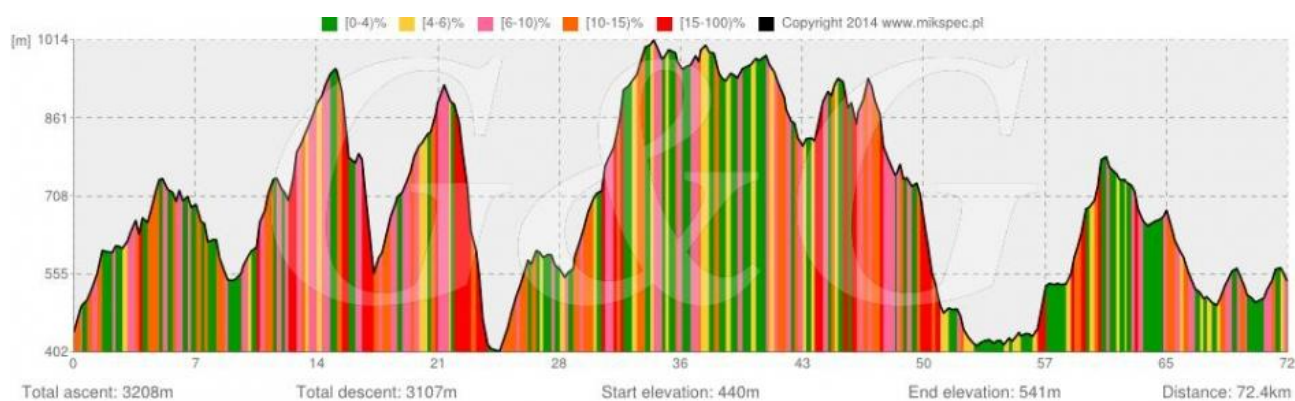
Klokke 07.00 ringer uret, men det er ikke nødvendigt, for manden med kantklipperen er allerede i gang igen, han mangler stadig et par tønder land af skibakken lige uden for døren. På værelse 13 har vi været

oppe kl. 04.15 da Per havde stillet sit vækkeur forkert. Vi når alle op og er i gang med første skud energidrik før vi finder ud af, at det stadig er nat. Jon og jeg øffer lidt, men kryber tilbage under dynen, dog uden lige at kunne falde i søvn igen, en ny dag venter jo snart.

Dagens etape er på 72 km og er løbets længste. Her udover skal vi køre 17 km ind i Tjekkiet for at nå startområdet, som viser sig at være en flyvende start, altså uden hold ved ankomsten til startområdet, hvilke kom noget bag på nogle af os.

Benene er tunge, skyerne hænger lavt og det begynder at regne da starten går, som vanligt starter vi right up.

Vi bliver spredt for alle vinde. Efter et par lange seje opkørsler og nogle fede nedkørsler, når vi det første sted i løbet hvor der er noget der ligner danske forhold. Lidt singletrack, træstammer og rødder.

Her kan vi endelig lære de "små sydlændinge" noget om at køre på cykel. De er bange for rødder og kan ikke holde gang i en cykel når det er fladt, men det kan vi!!!! Så er det godt at den type spor ca. udgør 1.5% af alt hvad vi møder ;-).

Regnen tager af og vi når ikke at blive rigtig våde, til gengæld vil etappen ingen ende tage, vi runder 1014 hdm. De små piger viser os hvordan man cykler opad med høj kadence (godt at det også gik nedad igen) vi tømmer depoterne det bedste vi har lært, nogen fylder deres Camelbak (rygsæk med væskeblære) andre deres dunke. Jeg selv fik herudover mellem 8-10 bananer pr. etape, for at kunne holde sukkerbalancen. Jon kommer igen først, og jeg undre mig over ikke at blive overhalet af Truelsen da jeg er totalt smadret fra dagen før.

Det viser sig dog at have en forklaring, da Henrik kommer ind i "Harley style".

Henriks bagdæmper har opgivet ævred på en af de brutale nedkørsler, hvor der ligger sten på størrelse med fodbolde og drops ud over det sædvanlige. Henrik præstere at køre 2/3 af etappen med en cykel der peger op i luften og med sænket undervogn, imponerende!

Per døjer stadig med noget forkølelse og er ikke på toppen, Anders er udsædvanlig frisk, og kommer med overskudsbemærkninger om at han troede det måske var værre!

Vi venter i målområdet på Michael, men beslutter efter noget tid at køre hjem da vi alle hundefryser og er smådårige, på nær "FriskeAnders". Klokken er nu 18.00 og Michael er stadig ikke dukket op, og vi bliver urolige om der er sket noget. Men lige som vi skal til at begive os ned til målet igen, triller Hr. Lassen ind på hotellet. Michael har i dag brugt 8 timer 57 min. i sporet, plus ca. 1 time i transport til startområde respekt!

18 Jon 05:34:13,23 22 Eske 05:36:30,29 28 Henrik 05:51:38,57 62 Anders 05:54:59,90 47 Per 6:24:11,50
15 Lassen 08:57:42,32

Stage III

Alle er nu mærket af strabadserne fra de foregående dage. Der er stille ved morgenbordet, og for første gang ser man tvivlen komme snigende. Er det måske en lidt for stor mundfuld?

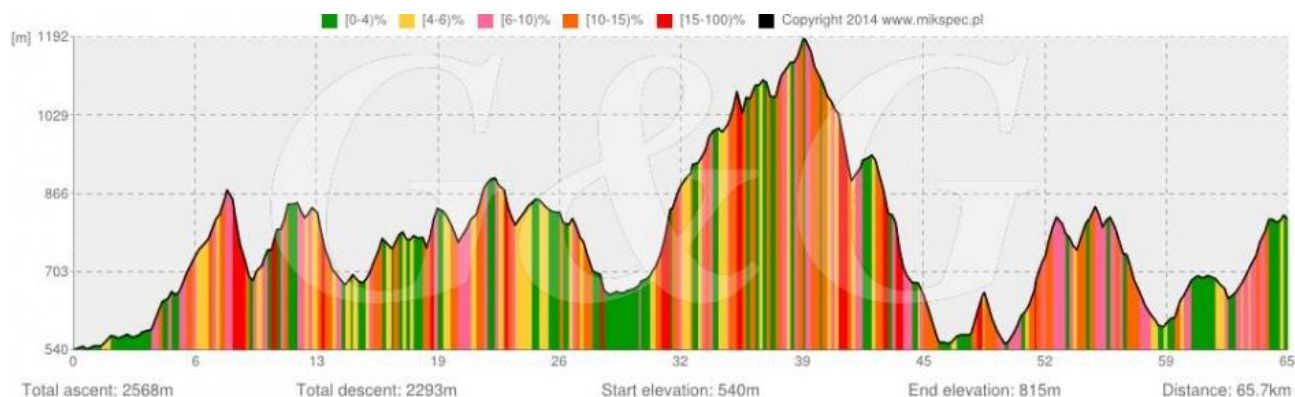
Aftenens svømmetur og jacuzzi efterfulgt af massage har hjulpet, men det er stadig smertefuldt at gå ned af trapperne og bevæge sig i det hele taget.

Alle ved morgenbordet kommer med formaninger om at de i dag "bare skal tage det stille og roligt" Michael vælger at trække sig efter to ekstremt hårde dage hvor han har tilbragt alt for mange timer i sadlen. Michael er dog ved godt mod og tager med ned i startområdet, og følger feltet med ud til første stigning.

Henrik har tilbragt det meste af aftenen i værkstedet nede ved mål området, hvor han på bedste håndtegnsmaner har aftalt at de interne Polske mekanikere at de skulle se på hans bagdæmper. Det siges at de kan lave alt, det lykkes dog ikke at få Henriks bagdæmper fikset, men det bliver dog lavet sådan at han har mulighed for at fortsætter, med låst bagdæmper og helt åben forgaffel.

I startområdet er iveren for at komme helt frem i båsen ikke så stor mere. Jeg selv må hænge hen over cyklen i minutterne op til start for ikke at kaste op. En blanding af energidrik og udmattelse er ikke altid det bedste miks.

Dagens etape byder på det højeste bjerg 1192 m. Efter starten spredes vi igen i det store felt der strækker sig som en lang slange ned af de små bjergveje og stier, et fantastisk syn at se på, og opleve.

Ryttere respektere hinanden så det kan lykkes at komme ind på et lille smalt spor, uden nogen råber eller desperat prøver at overhale.

Jeg oplevede det kun en gang, hvor der var en der gik amok og råbte skældsord efter en anden rytter som han var blevet overhalet af på en skrap nedkørsel, med ordene "hvad laver du, din store spasseridiot" hvor mon han kom fra?

Anders Werth og jeg følges ad, mens Jon og Henrik har fundet det tunge gear frem og forsvinder i det store felt længere fremme.

Første stigning starter op ad, så går det mere op, for til sidst at slutte på en stigning af de berygtede beton fliser, vel nok 25%.

OverskudsAnders, stå lige af i mængden af tilskuere og frådende ryttere der gisper efter vejret på toppen af skibakken, og tager en "selfie" til familien derhjemme, for efterfølgende lige at køre op til mig igen. Godt at jeg først fik det at vide efterfølgende, ellers tror jeg vidst nok at moralen havde lidt et knæk ;-))

Efter et par timer passere vi Henrik som nu er punkteret. Tempoet får et lille nøk og til sidst taber jeg Anders på en nedkørsel. Faktisk har jeg fået det bedre og der er ved at være hul igennem tror jeg for igen, igen kommer Henrik op med et lille "Hej"

Vi taler kort sammen og Henrik sætter tempoet op, der er ca. 15 km til mål, som slutter opad.

Så er det, at der går "Slushcup i den" Han skal ikke have den foræret, tænker jeg, og vi køre som død og helvede..... de sidste kilometer. Vi har dog begge overset den sidste stigning.

Med Henrik 50 meter foran drejer vi ind gennem en lille landsby, vi kan se nogle ryttere køre langt oppe på bjergsiden, og vi forventer at vi skal samme sted hen, dog via en snoede serpentiner vej, der må gå rundt om bjerget!!!

Men nej, serpentiner er for landevejsfolk, på MTB går det direkte op af bjerget!

Vi møder den stejleste stigning på turen, godt nok på de berygtede betonfliser, men hold nu kæft den er stejl.

Laveste gear, op at stå, 30-40 cm. af gangen, kæmper vi os op i huggende bevægelser. Jeg tager mig selv i at tale til mig selv, med opmuntrende bemærkninger i mens snot og savl hænger i guirlander.

Henrik holder forspringet og vi når mål totalt udmattet men med en god fornemmelse af vi har kørt stærkt. Anders kommer lidt efter og vi følges ad til Hotellet. Heldigvis er det 10 km ned af bakke.

Lidt efter kommer Per dryssende, glad og tilfreds. Han har taget det roligt og har masser af overskud.

På værelset mødes jeg med Jon, som er kommet ind lidt før Henrik og jeg.

Jon er lige så smadret og efter et kort bad, ligger vi i hver sin seng, med skælvende krop og bare venter på at få det bedre.

Alt hvad der kan spises stoppes i halsen men lige meget hjælper det, ind til Jon får den gale ide' at vi selvfølgelig skal have en Redbull og et glas rødvin.

Wupti, det hjalp, nu kan vi i det mindste bevæge os ned og vaske cykler!

Nr. 16 Jon 04:33:19,60 Nr. 21 Henrik 04:40:22,89 Nr. 22 Eske 04:41:12,34 Nr. 56 Anders 04:52:03,43
Nr. 42 Per 05:12:21,98

Aftenen stod på massage på den lokale skole, som nogle af os havde bestilt hjemmefra. Her er indkaldt et team fra en skole for sportsmassører som tager sig kærligt af os. Der er to massører pr mand og de ved lige hvor man er øm når man har cyklet et par dage, skal jeg hilse at sige. Efterfølgende lidt social hygge på værelse 13, med et glas rødvin.

Stage IIII

Sidste etape er lige foran os, endelig.

Rutinerne med at stå op kl. 07.00 ned og spise morgenmad, fylde dunke, finde vasketøj der er tørt, pakke geler og så ned og hente cykel, er ved at sidde der. Stemningen er så småt vendt, alle ser frem til at komme over stregen i Istebna samme eftermiddag, dog kan vi ikke undertrykke at vores kroppe har været udsat for en gang voldsomme polske klø.

Det starter med nakken og skuldrene samt overarmene, ned over lænden til to døde klumper kød som man normalt ville kalde ben. Ja man kan da mærke at man lever!

Sidste etape er en gentagelse af sidst års 3. etape.

Det starter barsk med en lang opkørsel som slutter på en mega stejl nedkørsel, som kommer alt for tidligt, dvs. at der op står kø. Nogle begynder at gå nedad imens andre forsøger at overhale på den meget smalle sti, som er beklædt med græs, som igen skjuler enorme huller og sten. Alt er et øjeblik kaos, men det går heldigvis i glemmebogen når vi rammer bunden og køre et fedt trail stykke langs en flod.

Jeg kommer op til Jon og også forbi. Næste opkørsel er meget stejl og lang, med start på fliser som går over i grusvej, som igen går over i singletrack.

Jon er stadig bag mig, så tempoet bliver skruet op til max. Nær toppen kommer "hejmanden" i form af Henrik Truelсен selvfølgelig forbi.

Nu ligger vi tre så og køre om kap som gjaldt det livet. Jon er hurtigst op, Henrik på de flade stykker og undertegnet må glemme alt om bremses når det går ned af, men så er der også en chance for at holde trit med de to andre.

Sådan fortsætter det til 2. depot hvor Henrik og Jeg har sat Jon (for første gang på turen) Henrik taber luft i sin bagdæmper men møder heldigvis sin mekanikerven ved depotet, som hurtig fikser problemet.

Jeg kommer først ind på etapens længste stigningen efterfulgt af Henrik.

På et tidspunkt kommer Henrik op til mig, vi kikker lidt på situationen og udveksler pulstal. Vi bliver enige om at vi er lige presset..... Men det er vi ikke, Henrik køre væk og ser sig aldrig tilbage. (efterfølgende har vi grint meget af at vi begge sad og ventede på at den anden skulle spørge om vi ikke skulle afblæse kampen og følges ad hjem derfra).

Syvende top er overvundet og nu går det kun nedad. Vi har passeret den berømte dæmning i Wisla og landskabet begynder at virke bekendt. Skolen dukker op og højtaleren fra stadion kan høres i det fjerne. Man får pludselig kræfter til at rejse sig op og give det sidste.

Klumpen i halsen kommer selvfølgelig også, sammen med et lille skulderklap til sig selv, du gjorde det sgu du gamle.

I mål får vi overrakt "Finisher T-Shirten", jeg finder Henrik som kommer helt afslappet med nyvasket cykel og et stort smil. Vi får lige taget en Selfie, inden Jon dukker op. Han er mere opsat på at høre hvor længe vi har været inde, så han kan finde ud af om hans samlede 1. plads (blandt os 6) er sikret.

Vi går hen til målstregen hvor vi ligger/sidder og hepper Anders og Per i mål.

Henrik køre All time bedste resultat hjem til en Kalundborg CC rytter med en 12. plads i H40 på dagen, vildt flot.

Jon kommer i mål med kun én bremseskive. Den bagerste skive har revet sig løs, og han har kørt den sidste halvdel, kun med forbremsen. Super sejt med de nedkørsler.

Nr. 12 Henrik 04:53:16,15 Nr. 19 Eske 05:01:04,42 Nr. 21 Jon 05:03:43,29 Nr. 67 Anders 05:28:57,64
Nr. 40 Per 05:41:53,21

Jeg kan selvfølgelig kun udtale mig på egne vegne, men tro alligevel, at det rammer meget godt når jeg har en oplevelse af, at det var den perfekte tur, for dem der vil have udfordringer både når det gælder ekstreme opkørsler og i den grad nedkørsler.

Panorama udsigter og skover som er uvirkelige flotte. Godt og struktureret arrangement hvor alt klapper. Samt et hotel der denne gang , levede op til hvad man kan forvente af en base hvor man kan slappe af og få noget ordentligt at spise, til en yderst rimelig pris.

Ikke mindst 6 dage hvor man kan nørde omkring sin sport sammen med nogle mennesker, som er lige så tosset som en selv.

Samlet resultat efter fire etaper, generelt og klassevis, samt teamkonkurrence:

G96 K17 JON 04:07:00 (113) 05:34:13 (109) 04:33:20 (104) 05:03:43 (111) 19:18:16

G107 K19 ESKE 04:16:10 (134) 05:36:30 (115) 04:41:12 (117) 05:01:04 (103) 19:34:57

G110 K21 HENRIK 04:14:26 (130) 05:51:39 (138) 04:40:23 (113) 04:53:16 (80) 19:39:43

G135 K58 ANDERS 04:22:58 (146) 05:55:00 (148) 04:52:03 (143) 05:28:58 (151) 20:38:59

G177 K42 PER 04:31:38 (181) 06:24:11 (201) 05:12:22 (190) 05:41:53 (179) 21:50:05

DNF DNF MICHAEL 05:35:23 (288) 08:57:42 (291) DNF DNS DNF

Nr. 11 Team Kalundborg CC, Samlet (MEN) timer 58:32:56

Aftenen står på social hygge, kæmpe præmieoverrækkelse i målområdet og hvor vi går i byen og spiser pizza og andre lækkerier. Cyklerne bliver pakket så vi er klar til at forlade Istebna allerede kl. 06.00 næste dag.

Vi får speciallavet vores morgenmad næste morgen, hvor vores tjener møder ind tidligere bare for at betjene os.

Tretten en halv time senere holder vi i Kalundborg, hvor den står på sct. Hans for nogles vedkomne, mens andre bare skal hjem og ligge på langs og blive forkælet.

Tak til alle Jer som var med til at gøre turen uforglemmelig.

Med venlig hilsen

E. Glad

